

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 4 stycznia 2021 r. – FS / Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection

(Sprawa C-3/21)

(2021/C 138/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FS

Strona pozwana: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „wniosku” w rozumieniu art. 81 rozporządzenia nr 883/2004⁽¹⁾ obejmuje trwający stan otrzymywania świadczenia okresowego od pierwszego państwa członkowskiego (w sytuacji gdy świadczenie jest zasadniczo należne od drugiego państwa członkowskiego) w każdym przypadku, gdy takie świadczenie jest wypłacane, nawet po złożeniu pierwotnego wniosku i wydaniu przez pierwsze państwo członkowskie pierwotnej decyzji o przyznaniu świadczenia?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to czy w sytuacji gdy wniosek o świadczenie z zabezpieczenia społecznego został nieprawidłowo skierowany do państwa członkowskiego pochodzenia, podczas gdy powinien być zostać skierowany do drugiego państwa członkowskiego, obowiązek drugiego państwa członkowskiego na podstawie art. 81 rozporządzenia nr 883/2004 (w szczególności obowiązek uznania wniosku złożonego w państwie członkowskim pochodzenia za dopuszczalny w drugim państwie członkowskim) należy interpretować w ten sposób, że jest on całkowicie niezależny od obowiązku podania przez wnioskodawczynię prawidłowych informacji dotyczących jej miejsca zamieszkania na mocy art. 76 ust. 4 rozporządzenia nr 883/2004, wobec czego wniosek złożony nieprawidłowo w państwie członkowskim pochodzenia musi zostać uznany za dopuszczalny przez drugie państwo członkowskie dla celów art. 81, niezależnie od braku podania przez zainteresowaną prawidłowych informacji dotyczących jej miejsca zamieszkania zgodnie z art. 76 ust. 4, w terminie na złożenie wniosku przewidzianym przez prawo drugiego państwa członkowskiego?
- 3) Czy ogólna zasada skuteczności prawa Unii skutkuje tym, że w okolicznościach takich jak w niniejszym postępowaniu (w szczególności w okolicznościach, w których obywatelka państwa Unii korzystająca z prawa do swobodnego przemieszczania się naruszyła wynikający z art. 76 ust. 4 obowiązek powiadomienia organów zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego pochodzenia o zmianie państwa zamieszkania) dostęp do uprawnień wynikających z prawa Unii staje się bezskuteczny ze względu na wymóg prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym wykonywane jest prawo do swobodnego przemieszczania się, stanowiący, że w celu uzyskania zasiłku rodzinnego z mocą wsteczną obywatel państwa Unii musi wystąpić o przyznanie takiego świadczenia w drugim państwie członkowskim w terminie dwunastu miesięcy przewidzianym przez prawo wewnętrzne tego drugiego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 14 stycznia 2021 r. – SRS, AA / Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-22/21)

(2021/C 138/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SRS, AA

Strona przeciwna: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 3 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ wyrażenie „członek gospodarstwa domowego obywatela Unii” może zostać zdefiniowane w taki sposób, żeby miało powszechne zastosowanie w Unii, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak brzmi ta definicja?
- 2) Jeżeli wyrażenie to nie może zostać zdefiniowane, to według jakich kryteriów sędziowie powinni oceniać dowody, aby umożliwić sądom krajowym rozstrzygnięcie na podstawie ustalonego wykazu czynników decydujących o tym, kto jest bądź nie jest członkiem gospodarstwa domowego obywatela Unii dla celów swobody przemieszczania się?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 4 lutego 2021 r. – postępowanie karne przeciwko KT**

(Sprawa C-71/21)

(2021/C 138/25)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

KT

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 3 Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią dopuszczają wydanie nowego nakazu aresztowania dla celów tego samego postępowania karnego wobec osoby, której przekazania odmówiło państwo członkowskie Unii Europejskiej na podstawie art. 1 ust. 3 wspomnianej umowy w związku z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy art. 1 ust. 3 Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, art. 21 ust. 1 i art. 67 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także art. 6 i art. 45 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dopuszczają, by państwo członkowskie, do którego skierowano nakaz aresztowania, wydało dla celów tego samego postępowania karnego ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie przekazania tej samej osoby – czego odmówiło już inne państwo członkowskie Unii – jeśli poszukiwana osoba skorzystała z przysługującego jej prawa do swobodnego przemieszczania się i przemieściła się z państwa, w którym odmówiono przekazania, do państwa, do którego skierowano nowy nakaz aresztowania?